

gjør det Samme, og, dersom denne Regjering saa viger tilbage, vil han da optræde og sige: Her staaer jeg og mine Venner, vi skulle nu regjere Landet, og sætte det igjennem? Vil han det, saa skal jeg stemme derfor; thi dermed har jeg ikke paataget mig noget Ansvar derfor. Det ærede Medlem spurgte, om jeg ikke havde stemt for forskjellige Forslag, som kunde have ført et saadant Brud med Regjeringen med sig; det troer jeg neppe jeg har gjort, men i ethvert Tilfælde kan det gjerne være, at jeg kan komme til at gjøre det, jeg sigter ikke nu til denne Afstemning — jeg skylder ikke at være personlig ansvarlig for enhver Afstemning; men de, der friske og føre mig dertil, skylder den Ansvarlighed, at, naar denne Afstemning fører til et Brud med Regjeringen, skulle de kunne regjere. Det ærede Medlem spurgte mig, hvad jeg vilde gjøre, dersom Afstemningen over Valgloven førte derhen; han spurgte mig, om jeg vilde opfordre Thinget til at staae fast ved Valglovens Bestemmelser, og om jeg saa, hvis Thinget blev staaende fast derved og Regjeringen veg tilbage, vilde paatage mig Statsstyrelsen, hvis jeg blev kaldet dertil. Jeg maa for det Første gjøre opmærksom paa, at blandt alle Thingets Medlemmer er der neppe Noget, der har holdt saa lidt fast paa dette Punkt som jeg. Jeg troer paa Valgloven lige godt, enten den staaer i Grundloven eller ikke, og, naar jeg saa ofte har gjort mig meget alvorlig Umage for at forsøgte den, da er det, fordi det er min Dvertydning, at Regjeringen handler imod Landets og imod sin egen Interese ved ikke at gjøre det, men ikke fordi jeg tvivler et Dieblit om, at vi ikke skulle holde Valgloven lige godt, enten den staaer i Grundloven eller ikke. Altsaa kan jeg paa en vis Maade sige, at jeg var den, man i denne Henseende mindst skulde henvende sig til; maa ske vidste det ærede Medlem det ikke, men saaledes er Tilfældet, det vide vist de fleste Medlemmer her i Salen, og jeg tør næsten sige alle. Men saameget vil jeg sige, at, dersom jeg, ikke som Ordfører, — thi som Ordfører taler jeg ikke min egen Stemme, der paatager jeg mig i den Henseende intet Ansvar — men som Medlem af Thinget opfordrede dette til at gaae i denne Henseende til det Øverste, lige-

overfor den Erklæring af Regjeringen, at, naar vi i denne Sag gaae til det Øverste, maa Regjeringen trække sig tilbage, skulde jeg forsøge det Bedste, jeg kunde gjøre, og, dersom jeg ikke i dette Dieblit vidste, hvad jeg vilde forsøge at gjøre, vilde jeg ikke udtale det, jeg troede at vide. Jeg kan tage feil, og det skulde først være den yderste Nød, som bragte mig til at prøve det; men, naar jeg skulde prøve det, vilde jeg ikke først komme til Rigsdagen, efterat man i Udvalget har ladet mig staae med 5 Stemmer for mit Forslag, og efterat man i de næste Dage har givet min Udtalelse i Sagen en ganske anden Fortolkning, end da Sagen den første Dag var under Forhandling, men jeg vilde have Sagen aldeles i min Haand, og spørger saa det ærede Medlem mig, hvad jeg vilde gjøre, hvis jeg i et saadant Dieblit kom ind i Regjeringen, saa vil jeg sige det meget simpelt, for at det skal sees, at jeg veed, hvad jeg vil, saa vilde jeg have som første Betingelse Hans Majestæts Underkrift paa en Fællesforsætning, som skulde udgives Dagen efter uden at præjudicere denne Forsamlings Rettigheder. Det er efter min Mening den eneste Løsning, som kunde gives i et saadant Dieblit. Nu troer jeg at have svaret paa ethvert Spørgsmaal, der har været stillet og rettet til mig personlig, og som jeg paa den Maade kan have at bevare. Jeg gjentager endnu kun en eneste Gang, at mine Udtalelser som Ordfører have en ganske anden Betydning i den Retning, her er Spørgsmaal om, end mine Udtalelser som Medlem her af Thinget.

Jeg kommer nu til at omtale, hvad den høitærede Premierminister har sagt. Jeg skal, forinden jeg gaaer ind paa at forhandle videre derom, først fremstille, hvorledes jeg har opfattet det. Den høitærede Minister har, saavidt jeg har forstaaet ham, erklæret, at, naar Regjeringen skulde tænke sig at kunne gaae ind paa noget af de forskjellige foreliggende Forslag til disse Obergangsbetingelser, saa skulde det være det Forslag, som indeholdes under Nr. 44, nemlig det 3die Mindretals Forslag; men dermed er det ikke udtalt fra Ministeriets Side, at det vil gaae ind derpaa, eller at det kan gaae ind derpaa; — saaledes troer jeg at